

Hirvipolkujen salat auki

Kymmenet riistakamerat tallentavat hirvipolkujen kulkijoita Kainuun metsissä noin sadan neliökilometrin tutkimusalueella. Lisää kameroita hankitaan ja tutkija Janne-Tuomas Seppänen kutsuu kaikki mukaan tekemään tiedettä.

Tutkija ja intohimoinen metsästäjä Janne-Tuomas Seppänen aikoo selvittää hirvipolkujen salaisuudet. Miksi hirvet vuodesta toiseen astelevat samoja reittejä, vaikka metsää kulkemiseen on ympärillä mielin määrin? Kamerat kertovat, että näitä tallattuja polun pätkiä käyttävät myös monet muut nisäkkäät. Seppäsellä on monia avoimia kysymyksiä.

– Miksi samat polut ovat suosittuja vuodesta ja sukupolvesta toiseen? Opettaako emä poikasilleen polkujen paikat vai johtuuko se kulttuuriperimästä?

Ensimmäiset kamerat tutkimusta varten asennettiin maaliskuussa. Nyt ne kertovat, että samassa paikassa on kulkenut hirvien lisäksi ainakin ahma ja kettu.

Metsä on täynnä kysymysmerkkejä

Pitkässä tutkimushankkeessa on tarkoitus saada vastauksia avoimiin kysymyksiin. Seppäsen tutkimuksen etenemistä voi seurata verkossa, missä muun muassa kameroiden kuvat ovat näkyvissä.

Seppänen ei ole yksin liikkeellä. Saarikylän Metsästäjät ovat olleet innokkaasti

mukana esimerkiksi polkujen paikkojen löytämisessä.

– Nyt pitäisi selvittää enemmän yksilöiden liikkumista ja sitä, miten tieto eläinten välillä siirtyy. Vastausten saaminen vie aikaa, Seppänen sanoo.

Seppänen sai alkusäyksen tutkimukseen sedältään Ale Seppäseltä, joka pitkään on kiertänyt tuttuja kainuulaismetsiä ja pohtinut metsien salaperäisten polunpätkien tarinaa.

– Tietoa riittää kaiveltavaksi, ja siitä on apua myös riistan kannanhoidossa.

Vastauksia haetaan vaikkapa siihen, mistä eläimet etsivät uusien polkujen paikat, ja miten se tapahtuu. Paikallisesti hirvien tiheys saattaa muuttua etäälläkin, kun jostain syystä tuttu polku on katkaistu. Kanta ei kuitenkaan välttämättä muutu, vaan reitti kenties vain vaihtuu. Hirvet ovat saattaneet myös hakea uusia reittejä siirtymiseen kesä- ja talvilaidunten välillä.

Seppänen pohtii, miten polkujen ja niitä talvaavien eläinten käy, kun maastossa tapahtuu jotain radikaalia. Ison hakkuun jäljiltä maisema muuttuu ja polku saattaa kadota.

– Olisi mielenkiintoista tietää, mihin kulijat tekevät seuraavat polkunsaa.

Metsä on täynnä kysymysmerkkejä, joihin nyt haetaan vastauksia. ■

Kaikki mukaan tiedetalkoisiin

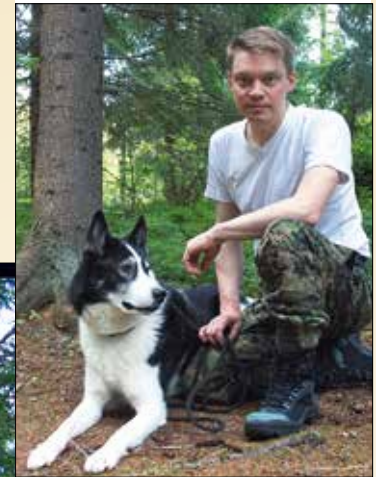
Janne Seppänen haastaa kaikki mukaan avoimeen tieteen tekemiseen. Tutkimuksen verkkosivuilla voi ilmoittaa löytyneitä polkuja Kainuusta ja muualta Suomesta sekä keskustella aiheesta.

– Joitakin vihjeitä on jo tullut. Etenkin koiran kanssa metsästäville olen saanut vinkkejä polkujen paikoista. Lähes kaikilla metsästäjillä on puhelimet ja paikantimet mukanaan, ja he myös käyttävät niitä, Janne Seppänen iloitsee ja suuntaa itsekin metsälle.

Koneen Säätiö on myöntänyt tutkimusta varten apurahan FT Janne-Tuomas Seppäselle. Tutkimus tehdään yhteistyössä Luonnon- ja riistanhoitosäätiön projektijohtajan FT Heli Siitarin, Metsähallituksen erätalouspäällikön FT Jukka Bisin, ja Suomen Riistakeskuksen hirvieläinten hoidon asiantuntijan Mikael Wikströmin kanssa.

Tutkimuksen verkkosivut: www.riistapolkuverkko.fi.

Lisää tutkimuksesta Järki-hankkeen uutiskirjeestä: <http://jarki.fi/fi/hirven-polut>

JANNE-TUOMAS SEPPÄNEN

Tutkija Janne-Tuomas Seppänen aikoo selvittää hirvipolkujen salaisuudet. Mukana maastossa ja metsällä Riistapirtin Gorba.

Ylivuotinen hirvenvasa poseerasi tietämättään riistakameralle.

